

De mooiste vlinder van Europa, die nergens ter wereld voorkwam, dan op dat kleine uithoekje in Friesland.
JAC. P. TH.

Musschenstaarten. In aflevering no. 6 van „De Levende Natuur” maakt de heer Thyse melding van een ziekte waar de Londensche musschenstaarten de dupe van zouden zijn; waarop in aflevering no. 9 ook eenige mededeelingen uit ons land (Rotterdam en Winschoten) werden opgenomen. Nu moet men met die staarten oppassen: in een stad als Amsterdam weet ik uit ervaring — helaas ook persoonlijke — dat heel wat musschenstaarten het slachtoffer van het verkeer worden (auto's, motorrijwielen, fietsen). De heer Schipper uit Winschoten doet mededeeling, dat een winkelier uit een der hoofdstraten zooveel musschen zonder staart zag.

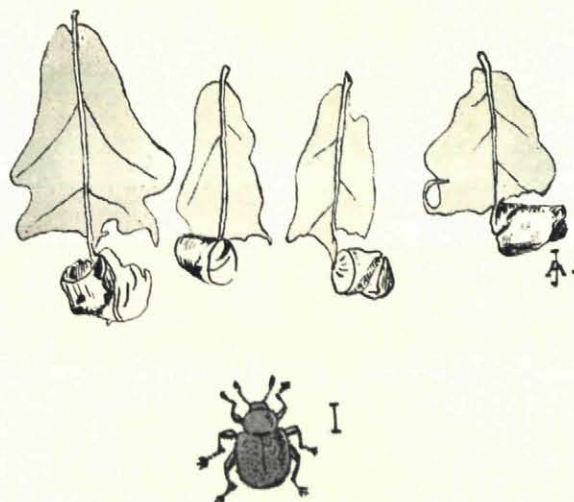
In ieder geval moet men voorzichtig zijn onze staartlooze musschen met de Londensche patienten op één lijn te stellen.

Sloterdijk-A'dam, Jan. '32.

PAUL C. OP DE COUL

Bladwikkelaars. In het laatst van Mei en de eerste weken van Juni kan men aan het eikenblad, vooral dat van laag struikgewas, eigenaardige aanhangsels zien zitten, die bij nadere beschouwing blijken te bestaan uit het voor een groot deel netjes opgerolde eikenblad, waarvan een gedeelte, het bovenste stuk, nog als blad aanwezig is, doch het onderste netjes vervormd tot een klein pakje, een beetje tonvormig.

Dit is het werk van een klein kevertje, dat Oudemans in zijn handboek over Nederlandsche insecten *Attelabus curculionoides* noemt en in Reitters Käferbuch *Attelabus nitens* heet.

Vier pakketjes van de eikelblad wikkelaar.
Attelabus nitens.

De laatste onderscheidt nog enkele ondersoorten naar de kleur der schilden, die meer of minder rood kunnen zijn, maar die, welke ik kon vangen, waren geheel rood en bijna een halve centimeter groot.

Het schijnt, dat de tonnetjes ook voorkomen aan de bladeren van de tamme kastanje, maar ik kon ze daaraan niet ontdekken. Aan de eiken zijn ze echter hier zeer algemeen.

Het tonnetje is de bewaarplaats van het ei, dat zich altijd bevindt aan het topeinde van het blad. Het is nog geen millimeter dik, kogelrond en glasachtig geel, zooiets als barnsteen ongeveer.

Het tonnetje valt met het eikenblad ter aarde, als het tenminste niet eerder afgeworpen wordt. De larve verpopt niet in het rolletje, maar verlaat het na de overwintering en verpopt in den grond.

Einde Mei, als het eikenblad zich eenigszins heeft ontwikkeld, komt het diertje naar boven en begint zijn kunstigen arbeid.

beid, tenminste de wijfjes, want deze zijn het alleen, welke de gelegde eitjes op die bewonderenswaardige wijze inpakken. Zij snijden daartoe het eikenblad iets boven het midden van den buitenrand links en rechts in tot op de middennerf, die gespaard wordt en waaraan later het tonnetje hangt.

Nadat het blad eenigszins verdord is, begint het diertje van den top af te rollen daarbij zorgvuldig de zijkanten netjes inpakkende als of zij van een goed winkelbediende les had gehad.

Wat echter niet noodig was!

A. JOMAN

Een Vossenavontuur. Een zeer merkwaardig geval deed zich Vrijdag alhier voor in Heumen.

Een vos was daar op de vlakte verschenen, vermoedelijk uit een hooiberg gevlucht. Een troep kraaien kregen Reintje in de gaten, dadelijk stoven zij op hem af en omfladderden en omsnavelden hem.

De vos in het nauw gedreven wist niet goed meer waarheen en zocht zijn heil in het Maas-Waalkanaal.